திருக்கடையூர்
அபிராமியம்மை பதிகம்

திருச்சிராப்பள்ளி ஸ்ரீ ஐயப்ப சங்கம்

2, லாசன்ஸ் ரோடு, திருச்சிராப்பள்ளி-620 001.

✆ 0431 - 2461415

₹ 10/-

திருக்கடையூர்

அபிராமியம்மை பதிகம்

கம்பீரநாட்டை | காப்பு | விருத்தம்

தூயதமிழ்ப் பாமாலை சூட்டுதற்கு மும்மதம் நால்
வாய் ஐங் கரன்தாள் வழுத்துவாம் - நேயர் நிதம்
எண்ணும் புகழ்க் கடவூர் எங்கள் அபிராமவல்லி
நண்ணும் பொற்பாதத்தில் நன்கு

நூல்

அகரம் விருத்தம்

கங்கையொடு தும்பையும் அணிந்தவர் வியக்குங்
 கலாமதியை நிகர் வதனமுங்
கருணைபொழி விழிகளும் விண்முகில்கள் வெளிறெனக்
 காட்டிய கருங் கூந்தலுஞ்
சங்கையில்லாது ஒளிரும் மாங்கல்ய தாரணந்
 தங்குமணி மிடறு மிக்க
சதுர்பெருகு துங்கபா சாங்குசம் இலங்கு கர
 தலமும் விர லணியும் அரவும்
புங்கவர்க்கு அமுதருளும் அந்தர குசங்களும்
 பொலியும் நவ மணிநூபுரம்
பூண்ட செஞ் சேவடியை நாளும் புகழ்ந்துமே
 போற்றியென வாழ்த்த விடைமேல்
மங்கள மிகுந்தநின் பதியுடன் வந்து, அருள்செய்
 வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி
 மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர்
கபடு வாராத நட்பும்
கன்றாத வளமையுங் குன்றாத இளமையும்
கழுபிணியிலாத உடலும்
சலியாத மனமும் அன்பகலாத மனைவியும்
தவறாத சந்தானமும்
தாழாத கீர்த்தியும் மாறாத வார்த்தையும்
தடைகள் வாராத கொடையும்
தொலையாத நிதியும் கோணாத கோலுமொரு
துன்பமில்லாத வாழ்வும்
துய்யநின் பாதத்தில் அன்பும் உதவிப் பெரிய
தொண்ட ரொடு கூட்டு கண்டாய்
அலையாழி அறிதுயிலும் மாயனது தங்கையே!
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

நாட்டைக்குறிச்சி விருத்தம்

சந்திர சடாதரி முகுந்த சோதரி துங்க
சலசுலோசன மாதவி
சம்ப்ரம பயோதரி சுமங்கலி சுலட்சணி
சாற்றருங் கருணாகரி
அந்தரி வராகி சாம்பவி அமர தோதரி
அமலை, செக சால சூத்ரி
அகிலாத்ம காரணி வினோதசய நாரணி
அகண்ட சின்மய பூரணி
சுந்தரி நிரந்தரி துரந்தரி வரைராச
சுகுமாரி! கௌமாரி உத்
துங்க கல்யாணி புஷ்பாஸ்திராம்புயபாணி
தொண்டர்கட்கு அருள் சர்வாணி
அந்தரி மலர்பிரமராதி துதிவேத வொலி
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

நாட்டைக்குறிச்சி கண்டசாபு

காரளக பந்தியும் பந்தியின் அலங்கலும்
கரிய புருவச் சிலைகளும்
கர்ண குண்டலமு மதிமுக மண்டலம் நுதற்
கஸ்தூரிப் பொட்டு மிட்டுக்
கூரணிந்திடு விழியும் அமுத மொழியுஞ் சிறிய
கொவ்வையின் கனி அதரமும்
குமிழனைய நாசியும் முத்த நிகர் தந்தமும்
கோடு சோடான களமும்
வாரணிந் திறுமாந்த வனமுலையும் மேகலையும்
மணி நூபுரப் பாதமும்
வந்தெனது முன் நின்று மந்தகாச முமாக
வல்வினையை மாற்றுவாயே
ஆரமணி வானிலுறை தாரகைகள் போல நிறை
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

இந்தோளம் விருத்தம்

வாசமலர் மருவளக பாரமும் தண்கிரண
மதிமுகமும் அயில் விழிகளும்
வள்ளம்நிகர் முலையும் மான் நடையும் நகை மொழிகளும்
வளமுடன் கண்டு மின்னார்
பாச பந்தத்திடை மனங் கலங்கித் தினம்
பலவழியும் எண்ணி யெண்ணிப்
பழிபாவம் இன்ன தென்று அறியாமல் மாயப்ர
பஞ்ச வாழ்வு உண்மை என்றே
ஆசை மேலிட்டு வீணாக நாய்போல் திரிந்து
அலைவதல்லாமல் உன்றன்
அம்புயப் போதெனுஞ் செம்பதம் துதியாத
அசடன்மேற் கருணை வருமோ?
மாசிலாது ஓங்கிய குணாகரி பவானி சீர்
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

இந்தோளம் கண்டசாபு

மகரவார் குழல்மேல் அடர்ந்து குமிழ் மீதினில்
மறைந்து வாளைத் துறந்து
மைக்கயலை வேண்டிநின் செங்கமல விழியருள்
வரம் பெற்ற பேர்களன்றோ
செகமுழுதும் ஒற்றைத் தனிக்குடை கவித்து மேற்
சிங்கா தனத்தி லுற்றுச்
செங்கோலும் மநுநீதி முறைமையும் பெற்றுமிகு
திகிரியுல காண்டு பின்பு
புகர் முகத்(து) ஐராவதப்பாகராகி நிறை
புத்தேளிர் வந்து போற்றிப்
போக தேவேந்திரன் எனப் புகழ விண்ணில்
புலோமிசை யொடுஞ் சுகிப்பர்
அகரமுத லாகிவளர் ஆனந்த ரூபியே !
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மோகனம் விருத்தம்

நன்றென்று தீதென்று நவிலுமிவ் விரண்டினுள்
நவின்றதே உலகி லுள்ளோர்
நாடுவார் ஆதலின் நானுமே அவ்விதம்
நாடினேன் நாடினாலும்
இன்றென்று சொல்லாமல் நினதுதிரு வுள்ளமது
இரங்கி யருள் செய்கு வாயேல்
ஏழையேன் உய்குவேன், மெய்யான மொழியிஃதுன்
இதயம் அறியாதது உண்டோ?
குன்றமெல்லாம் உறைந்து என்றும் அன்பர்க்கு அருள்
குமார தேவனை அளித்த
குமரி மரகத வருணி விமலி பைரவி கருணை
குலவு கிரிராச புத்ரி
மன்றல்மிகு நந்தன வனங்களில் சிறை அளிமுரல
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

மோகனம் கண்டசாபு

மறிகடல்கள் ஏழையும் திகிரி இரு நான்கையும்
        மாதிரக் கரி யெட்டையும்
மாநாகம் ஆனதையும் மாமேரு என்பதையும்
        மாகூர்மம் ஆனதையும் ஓர்
பொறியரவு தாங்கிவரு புவனமீ ரேழையும்
        புத்தேளிர் கூட்டத்தையும்
பூமகளையுந் திகிரி மாயவனையும் அரையிற்
        புலியாடை உடையானையும்
முறைமுறைக ளாயீன்ற முதியவளாய்ப் பழைமை
        முறைமை தெரியாத நின்னை
மூவுலகி லுள்ளவர்கள் வாலையென்று அறியாமல்
        மொழிகின்ற தேது சொல்வாய்
அறிவுநிறை விழுமியர்தம் ஆனந்த வாரியே
        ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
        அருள்வாமி! அபிராமியே!

சிவரஞ்சனி விருத்தம்

ஒரு நாள் இரண்டு நாள் அல்ல நான் உலகத்து
உதித்த இந்நாள் வரைக்கும்
ஒழியாத கவலையால் தீராத இன்னல் கொண்டு
உள்ளந் தளர்ந்து மிகவும்
அருநாண் இயற்றிட்ட விற்போல் இருக்கும் இவ்
அடிமைபால் கருணை கூர்ந்து
அஞ்சேல் எனச்சொல்லி ஆதரிப்பவர்கள் உனை
அன்றியிலை உண்மையாக
இருநாழிகைப் போதும் வேண்டாது நிமிடத்தில்
இவ்வகில புவனத்தையும்
இயற்றி யருளுந் திறங்கொண்ட நீ ஏழையேன்
இன்னல் தீர்த்து அருளல் அரிதோ?
வருநா வலூரர் முதலோர் பரவும் இனிய புகழ்
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

சிவரஞ்சனி கண்டசாபு

வாடாமல் உயிரெனும் பயிர் தழைத் தோங்கிவர
அருள் மழை பொழிந்தும் இன்ப
வாரிதியிலே நின்ன தன்பெனுஞ் சிறகால்
வருந்தாமலே யணைத்துக்
கோடாமல் வளர் சிற்றெறும்பு முதல் குஞ்சரக்
கூட்ட முதலான சீவ
கோடிகள் தமக்குப் புசிக்கும் புசிப்பினைக்
குறையாமலே கொடுத்தும்
நீடாழி யுலகங்கள் யாவையும் நேயமாய்
நின்னுதர பந்தி பூக்கும்
நின்மலி! அகிலங்களுக்(கு) அன்னை என்றோதும்
நீலியென்(று) ஓது வாரோ?
ஆடாய நான்மறையின் வேள்வியால் ஓங்கு புகழ்
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி ! அபிராமியே !

சுபபந்துவராளி — விருத்தம்

எண்ணிக்கை இல்லாத துன்பங்கள் மேன்மேல்
ஏறிட் டொறுக்க அந்தோ
எவ்விதம் உளஞ் சகித் துய்குவேன், இப்பொழுது
எடுத்திட்ட சன்மம் இதனில்
நண்ணியெள் ளளவு சுகமானதொரு நாளினும்
நான் அனு பவித்த தில்லை
நாடெலாம் அறியுமிது கேட்பதேன்? நின்னுளமும்
நன்றாய் அறிந்திருக்கும்!
புண்ணியம் பூர்வ சனனத்தினிற் செய்யாத
புலைய னானாலும் நினது
பூரண கடாட்ச வீட்சண்ணியஞ் செய்தெனது
புன்மையை அகற்றி யருள்வாய்;
மண்ணவர்கள் விண்ணவர்கள் நித்தமும் பரவுமிசை
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

சுபபந்துவராளி கண்டசாபு

பல்குஞ் சரந்தொட்டு எறும்பு கடையானதொரு
பல்லுயிர்க் குங்கல் லிடைப்
பட்டதேரைக்கும் அன்றுற்பவித் திடுகருப்
பையுறு சீவனுக்கும்
மல்குஞ் சராசரப் பொருளுக்கும் இமையாத
வானவர் குழாத்தினுக்கும்
மற்றுமொரு மூவர்க்கும் யாவர்க்கும் அவரவர்
மனச் சலிப் பில்லாமலே
நல்குந் தொழிற்பெருமை உண்டாயிருந்தும் மிகு
நவநிதி உனக்கிருந்தும்
நானொருவன் வறுமையிற் சிறியனானால்அந்
நகைப்புனக்கே அல்லவோ?
அல்கலந் தும்பர்நா டளவெடுக் குஞ்சோலை
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

தேஷ் விருத்தம்

தெரிந்தோ அலாது தெரியாமலோ இவ்வடிமை
செய்திட்ட பிழையிருந்தால்
சினங்கொண்டு அது ஓர் கணக்காக வையாது நின்
திருவுளம் இரங்கி மிகவும்
பரிந்துவந்து இனியேனும் பாழ்வினையில் ஆழ்ந்து இன்னற்
படாது நல்வரம் அளித்தும்
பாதுகாத்து அருள் செய்ய வேண்டும் அண்டாண்டவுயிர்
பரிவுடன் அளித்த முதல்வி
புரந்தரன் போதன் மாதவனா தியோர்கள் துதி
புரியும் பாதாம் புயமலர்ப்
புங்கவி! புராந்தகி! புரந்தவி! புராதனி!
புராணி! திரிபுவனேசுவரி!
மருந்தினும் நயந்தசொற் பைங்கிளி வராகி! எழில்
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ்
வாமி! சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி மகிழ்
வாமி! அபிராமி! உமையே!

தேஷ் கண்டசாபு

நீடுலகங்களுக்(கு) ஆதாரமாய் நின்று
நித்தமாய் முத்தி வடிவாய்
நியமமுடன் முப்பத் திரண்டறம் வளர்க்கின்ற
நீ மனைவியாய் இருந்தும்
வீடு வீடுகள் தோறும் ஓடிப் புகுந்து கால்
வேசற்(று) இலச்சை யும்போய்
வெண்துகில் அரைக்கணிய விதியற்று நிர்வாண
வேடமுங் கொண்டு கைக்கோர்
ஓடேந்தி நாடெங்கும் உள்ளந் தளர்ந்து நின்று
உன்மத்தனாகி அம்மா !
உன் கணவன் எங்கெங்கும் ஐயம் புகுந்தேங்கி
உழல்கின்ற தேது சொல்வாய்
ஆடுகொடி மாடமிசை மாதர்விளை யாடிவரும்
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

ரேவதி விருத்தம்

வஞ்சகக் கொடியோர்கள் நட்பு வேண்டாமலும்
மருந்தினுக்காக வேண்டினும்
மறந்தும் ஓர் பொய்மொழி சொலாமலும் தீமையாம்
வழியினிற் செல்லாமலும்
விஞ்சு நெஞ்ச தனிற் பொறாமை தரியாமலும்
வீண் வம்பு புரியாமலும்
மிக்க பெரியோர்கள் சொலும் வார்த்தை தள்ளாமலும்
வெகுளியவை கொள்ளாமலும்
தஞ்சமென நின(து) உபய கஞ்சம் துதித்திடத்
தமியேனுக்கு அருள் புரிந்து
சர்வ காலமும் எனைக் காத்தருள வேண்டினேன்
சலக் கயல்கள் விழியை அனைய
வஞ்சியர் செவ்வாய் நிகரு வாவியாம் பன்மலரும்
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ்வாமி!
சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

ரேவதி கண்டசாபு

ஞானந் தழைத்துன் சொரூபத்தை அறிகின்ற
நல்லோர் இடத்தினிற் போய்
நடுவினிலிருந்து வந்தடிமையும் பூண்டவர்
நவிற்றும் உபதேச முட்கொண்டு
ஈனந்தனைத் தள்ளி எனது நானெனு மானம்
இல்லாமலே துரத்தி
இந்திரிய வாயில்களை இறுகப் புதைத்து நெஞ்சு
இருளற விளக்கேற்றியே
ஆனந்தமான விழி அன்னமே! உன்னை - என்
அகத் தாமரைப் போதிலே
வைத்து வேறேகவலை யற்று மேலுற்றபர
வசமாகி அழியாததோர்
ஆனந்த வாரிதியில் ஆழ்கின்றது என்றுகாண் ?
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

சாருகேசி விருத்தம்

எனது இன்னல் இன்னபடியென்று வேறொருவர்க்கு
இசைத்திடவும் அவர்கள் கேட்டு இவ்
இன்னல் தீர்த்து உள்ளத்து இரங்கி நன்மைகள் (செய்யவும்)
எள்ளளவு(ம்) முடியாது நின்
உ(ன்)னத மருவுங் கடைக் கண்ணருள் சிறிது செயின்
உதவாத நுண்மணல்களும்
ஓங்கு மாற்றுயர் சொர்ண மலையாகும், அதுவன்றி
உயர் அகில புவனங்களைக்
கனமுடன் அளித்து முப்பத்திரண்டு அறங்களுங்
கவின்பெறச் செய்யு(ம்) நின்னைக்
கருது நல்லடியவர்க்கு எளிதில்வந்து சடுதியிற்
காத்து ரட்சித்து ஓர்ந்து
வனசநிகர் நின்பாதம் நம்பினேன் வந்தருள் செய்
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

சாருகேசி கண்டசாபு

சலதிஉடல கத்தினில் சராசரங்களை யீன்ற
தாயாகினா லெனக்குத்
தாயல்லவோ? யான் உன் மைந்தனன்றோ? எனது
சஞ்சலம் தீர்த்து நின்றன்
முலைசுரந் தொழுகு பாலூட்டி என் முகத்தை உன்
முந்தானையால் துடைத்து
மொழிகின்ற மழலைக் குகந்து கொண்டிள நிலா
முறுவல்இன் புற்றரு கில்யான்
குலவி விளையாடல் கொண்டருள் மழைபொழிந்(து) அங்கை
கொட்டி வாவென்(று) அழைத்துக்
குஞ்சரமுகன் கந்தனுக்(கு) இளையன் என்றெனைக்
கூறினால் ஈனம் உண்டோ?
அலைகடலிலே தோன்றும் ஆராத அமுதமே!
ஆதிகடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

சாரங்கா விருத்தம்

கருநீல வடிவமார் மாடேறி உத்தண்ட
கன தண்ட வெம் பாசமுங்
கைக்கொண்டு சண்டமா காலன் முன் எதிர்க்க மார்க்
கண்டன் வெருண்டு நோக்க
திருநீல கண்டனெனும் நின்பதியை உள்ளத்தில்
அன்பு கொண்டு அருச்சனை செய
ஈசன் அவ்விலிங்கம் பிளப்ப நின்னோடு தோன்றி
யமனைச் சூலத்தி லூன்றிப்
பெருநீல மலையென நிலத்தில் அன்னவன் விழப்
பிறங்கு தாளால் உதைத்துப்
பேசுமுனி மைந்தனுக் கருள் செய்த துனதரிய
பேரருளின் வண்ணமலவோ?
வருநீல மடமாதர் விழியென்ன மலர்வாவி
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ்நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

சாரங்கா கண்டசாபு

கைப்போது கொண்டு உன் பதப்போது தன்னில்
கணப்போதும் அர்ச்சிக்கிலேன்.
கண்போதினாலுன் முகப்போது தன்னையான்
கண்டு தரிசனை புரிகிலேன்
முப்போதில் ஒருபோதும் என் மனப் போதிலே
முன்னி உன் ஆலயத்தின்
முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்
மோசமே போய் உழன்றேன்.
மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு
மைக்கடா மீதேறியே
மாகோர காலன் வரும்போது தமியேன்
மனங்கலங் கித்தி யங்கும்
அப்போது வந்துன் அருட்போது தந்தருள்
ஆதி கடவூரின் வாழ்வே !
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி !
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மத்யமாவதி விருத்தம்

மிகையுந் துரத்த வெம்பிணியுந் துரத்த
வெகுளி யானதுந் துரத்த
மிடியுந் துரத்தநரை திரையும் துரத்தமிகு
வேதனைகளுந் துரத்த
பகையுந் துரத்த வஞ்சனையுந் துரத்த
பசியென் பதுந்து ரத்த
பாவந் துரத்த பதிமோகந் துரத்த
பல காரியமுந் துரத்த
நகையுந் துரத்த ஊழ் வினையுந் துரத்த
நாளுந் துரத்த வெகுவாய்
நாவரண்டோடிக் கால் தளர்த்திடும் என்னை
நமனுந் துரத்துவானோ?
அகில உலகங்கட்கும் ஆதார தெய்வமே!
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே
அமுதீசர் ஒரு பாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

மத்யமாவதி கண்டசாபு

சகல செல்வங்களும் தரும் இமயகிரிராச
தனயை மாதேவி நின்னைச்
சத்யமாய் நித்யமுள்ளத்தில் துதிக்கும் உத்
தமருக்கு இரங்கி மிகவும்
அகிலமதில் நோயின்மை கல்விதன தானியம்
அழகு புகழ் பெருமை இளமை
அறிவு சந்தானம் வலிதுணிவு வாழ்நாள் வெற்றி
ஆகு நல்லூழ் நுகர்ச்சி
தொகை தரும் பதினாறு பேறும் தந்தருளி நீ
சுகானந்த வாழ்வளிப்பாய்
சுகிர்த குணசாலி! பரிபாலி! அநுகூலி! திரி
சூலி! மங்கள விசாலி!
மகவுநான் நீ தாய் அளிக்கொணாதோ? மகிமை
வளர்திருக் கடவூரில் வாழ் வாமி!
சுபநேமி! புகழ் நாமி! சிவசாமி
மகிழ் வாமி! அபிராமி! உமையே!

வேண்டுகோள்

பிழைகள் ஏதேனும் இருப்பின், தெரிவித்தால் திருத்திக் கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

AUDIO CD

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை ஓதுவார் அவர்களால் பாடப்பெற்று Audio CD வடிவில் விற்பனைக்கு உள்ளது.